AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

ZONDAGSRUST.

In de laatste jaren wordt er druk op Congressen en in nieuwsbladen gesproken over het vieren van den Zondag. Meer en meer begint men overtuigd te worden, dat de werkman geen machine is, dat men kan laten werken naar welgevallen: men beseft, dat ook de arbeidsduur zijn maat heeft en de menschelijke krachten niet mogen overspannen worden.

De beweegredenen, die voor het houden van den rustdag gelden, worden verschillend voorgedragen. Zoo gaf de *Temps* onlangs de volgende uiteenzetting van de motieven die den Zondag boven alle andere dagen der week als rustdag doen verkiezen.

De Zondag — schrijft het blad — is de dag door de meest algemeene gewoonte en te gelijk door de noodzakelijkheid aangewezen als *de* rustdag. Wat wil men inderdaad anders dan den werkman een vrijen dag in den schoot van zijn huisgezin laten doorbrengen. Welnu, op welken anderen dag der week zal hij de zijnen zoo bijeen vinden als op den Zondag. Dat is de dag waarop alle scholen gesloten zijn, de kinderen te huis blijven en den vader op een wandelingetje kunnen vergezellen. Op dien dag sluiten voor het meerendeel de handelshuizen, fabrieken en winkels. Gaat nu de werkman een anderen dag der week voor zijn rustdag uitkiezen, dan zal hij zijn huis leeg vinden en zijn ontspanning gaan zoeken in de herberg. Niet de gewoonte alleen dus, maar veel meer de gezondheid, de zedelijkheid, de belangen van het huiselijk leven gebieden den Zondag tot rustdag te kiezen. Dit is zóó waar, dat indien men patroons en arbeiders vrij laat in het kiezen van een dag der week waarop niet gewerkt zal worden, zij aanstonds met algemeen goedvinden tot den Zondag zullen besluiten.

Het heeft ook niet aan wetenschappelijke redenen ontbroken, die van verschillende zijden zijn aangevoerd om den rustdag aan te bevelen. Zoo ontwikkelde onlangs de heer M. Napias op het Congres te Limoges de noodzakelijkheid van eenen rustdag in de week, volgenderwijs:

De krachten die de mensch aan den arbeid besteedt, hebben grenzen, die men benaderd heeft. De professoren Pettenkofer en Voit hebben in een glazen kamer, die zij hermetisch sloten, een krachtigen werkman geplaatst, die daarin zijn gewoon voedsel ontving en tot last had een rad rond te draaien, om hetwelk een ketting rolde, waaraan 25 kilogram was vastgehaakt.

De onderbrekingen van zijn arbeid, door eten en rusten veroorzaakt, niet mede gerekend, had de man op het einde van den dag negen uren gearbeid.

Deze man werd bij het in- en uitgaan van zijn glazen kooi gewogen, en de lucht der kamer des morgens en des avonds onderzocht.

De heer Napias treedt niet verder in bijzonderheden over deze proefneming; genoeg, dat er uit bleek, dat de arbeider op een werkdag van 9 uren, in den vorm van koolzuur, 192 gram oxygenium meer had verbruikt, dan hij had kunnen inademen. Dat was een verlies; en om dat te herstellen, zou hij 20 pc. van den voorraad oxygenium, die in zijn lichaam besloten was, hebben moeten verbruiken.

Gelukkig dat onze werkman in den nacht en tijdens zijn rust meer oxygenium innam dan hij verbruikte, zooals bij ieder gezond mensch het geval is; maar daar de ademhaling minder sterk was, won hij de noodzakelijke hoeveelheid niet terug.

Daaruit besloten Pettenkofer en Voit, dat het dagelijksch verlies van oxygenium door ééne nachtrust niet wordt vergoed, wanneer de arbeid vermoeiend is, en het kan gebeuren dat, wanneer dit verlies overdreven wordt, het dagelijksch tekort tot 10 en zelfs tot 20 pc. oploopt.

Op deze proefnemingen en cijfers steunende, bewees dr. Högler — uit Bâle, — de noodzakelijkheid der zondagsrust. Door middel van een vindingrijke berekening toont hij aan dat, daar er iederen dag een tekort te constateeren valt, er wekelijks een volledige rustdag noodzakelijk is, om de hoeveelheid oxygenium terug te erlangen, die noodig is voor het dagelijksch verbruik, dat door den overdreven arbeid en ondanks de nachtrust het organisme met de dag verzwakt.......

Tot zulke besluiten komt de physiologische wetenschap toegepast op maatschappelijke toestanden: zij besluit, dat de zondagsrust noodzakelijk is. Voortreffelijk. Wel mag de *Moniteur de Rome* — aan wien wij het verslag der redevoering van den heer Napias ontleenden — hier bemerken, dat alle wegen naar Rome leiden.

Maar is het niet te betreuren dat men langs zooveel omwegen komen moet tot de erkenning der noodzakelijkheid van een wet die sinds duizenden jaren als godsdienstige wet gold.

Dan weten de Amerikanen rechter op hun doel af te gaan.

Wanneer er een land in de wereld is, waar het leven dat bedrijvige, gejaagde karakter vertoont, hetwelk onzen tijd kenmerkt, dan zijn het zeker de Vereenigde Staten van Amerika. Niemand zal ook ontkennen dat de Yankees bij uitstek praktische lui zijn en den stelregel „tijd is geld" ijverig in toepassing brengen. De Amerikaansche republiek is bij uitnemendheid het land van den rusteloozen arbeid, van de dampende fabrieksschoorsteenen en de snorrende spoortreinen, het land van *business* en geldverdienen.

Welnu, misschien nergens ter wereld ook wordt de Zondag meer in eere gehouden, dan juist in die drukke, bedrijvige Vereenigde Staten. En de wetgevers aldaar schromen niet, er openlijk voor uit te komen dat de Zondag geheiligd behoort te worden als de dag des Heeren. Op het oogenblik is bij het Amerikaansche parlement een wet aanhangig, die tot titel heeft:

„Wet, strekkende om aan het volk als rustdag het genot te verzekeren van den eersten dag der week, gemeenlijk genoemd *de dag des Heeren* en ook om het vieren daarvan als dag van godsdienstigen eeredienst te vergemakkelijken."

De Zondag moet niet alleen een rustdag zijn, maar ook een dag gewijd aan den dienst des Heeren. Ziedaar wat de Republiek der Vereenigde Staten aan het hoofd schrijft van een bijzondere wet. En welke zijn nu de voornaamste bepalingen dier wet? Het is niet zonder belang er kennis van te nemen.

1°. Dat op geen grond, vaartuig of plaats hoegenaamd, behoorende tot het uitsluitend rechtsgebied der Vereenigde Staten, iemand eenigen wereldschen (*secular*) arbeid mag verrichten of doen verrichten, die den naaste kan storen, uitgezonderd evenwel de werken van liefdadigheid of dringende noodzakelijkheid, noch zich overgeven aan spelen of uitspanningen, die den naaste kunnen storen; en dat niemand wettige betaling mag ontvangen voor een arbeid uitgevoerd of een dienst bewezen in strijd met de voorafgaande bepalingen.

2°. Dat in vredestijd de post des Zondags langs geen enkelen weg over land eenig voorwerp mag vervoeren, ontvangen, verpakken of afleveren tenzij het een liefdewerk of iemands leven geldt.

3°. Dat het personen- en goederenvervoer van den eenen staat naar den anderen of naar de Indiaansche stammen, in omstandigheden gelijk aan die onder N°. 1 aangegeven, verboden is op boete van tien tot duizend dollars.

4°. Dat in de legers te land en ter zee in vredestijd alle oefeningen, wapenschouwingen en parades, alle niet noodzakelijke arbeid op den dag des Heeren, verboden zijn.

Een vijfde artikel bevat bijkomende bepalingen betreffende de ongeldigheid der betalingen voor Zondagswerk gedaan, terwijl een zesde artikel eindelijk uitzonderingen behelst in geval van ongevallen, rampen en bijzondere omstandigheden.

De Amerikanen zijn dus blijkbaar niet bevreesd, dat de Zondagsrust hun stoffelijke belangen zal benadeelen. Zij begrijpen dat de heiliging van den dag des Heeren geestelijke voordeelen oplevert, waartegen geldelijke schade niet in aanmerking kan komen.

FEUILLETON.

UN HUICIO DI DIOS.

Continuación.

A trascurri hopi anja después dje triste suceso. Gerard Kervegyn no a bolbé más. Como un bon roemán, Olaf Jurgensen a asisti Erika den arreglo di toer su asunto koe a bira ariba abao na consecuencia di morto di su esposo. Verdad ta, koe e negocio tabata produci hopi, ma asina tambe nan gastoe tabata grandi. Sin embargo e herencia koe a bin corresponde Erika, tabata basta considerable pa exita ainda codicia di Olaf Jurgensen. Ma di interés solamente di su capitalito, e pober viuda no por a biba sin sometéle na grandísima economía. Si ta cos él kier a sigui hiba e mes régimen di nan vida anterior, anto él mester a continuá e negocio bao di riscoe di lo ke por bin sosodé.

Asina tambe senjora Kervegyn a resolve di haci. Sin embargo él a coeminsá biba ketoe i retirá. Sin pensa di drenta den ningún clase di economía, su completo retiro fo di vida social a proporcionéle un dismunición considerable den su gastoenan. Ma den fondo den su corazón él tabata alimenta un esperanza débil, esperanza, koe su esposo no a moeri, koe él por bolbe ainda, i anto lo él bin haya toer cos manera él a bai larga nan.

Ma si na principio él tabata conta día i siman sperando regreso di Gerard Kervegyn, asina anja i más anja a trascurri awor sin nan tende nada di djéle. Poco poco desánimo a coeminsa sofocá e esperanza di su corazón. Maske mes su esposo bolbe awor, ya lo él no bin haya toer cos manera el a bai larga nan. Su promer tenedó di boeki koe, desde su desaparición, tabata manehá e negocio, a moeri caba; dje otro dependientenan, un a bai traha pa su mes cuentu, un otro a barcá bai busca fortuna na América, i es un di más hoben a bira soldá; den poco anja toer empleado dje cas comercial tabata cara nobo.

Senjora Kervegijn tambe a bira hinteramente un otro hende. Aya na su tera, fatiga di vida a yega di desarolja e parti seria di su vida. Aki na Bretanja, na compania di su esposo querido, él tabata alegre manera un muchá, i awor di mes e seriedad dje tempoe pasá a drentéle atrobé. Semper él a keda coe bisti di rouw na su curpa; continuamente él tabata elevá su oración na pia di trono di Altísimo, i eherciendo na mes tempoe di más grandi caridad. Pa pobernan él tabata un ángel: tabata figuréle, koe él por a obligá Dios. Ma Gerard no tabata parcé.

Hopi anja a bolbe pasa. Ora Erika chikita tabatin diez cuater anja, e continua emocionnan a coeminsa ehercé nan poder riba e poder viuda. El a coeminsa ta marchita. Hopi tempoe caba, e color rosá di su cara a desaparecé, i awor e síntomanan di maloe di pechoe a presenta nan mes; un tosamentoe secoe tabata stroba su sonjo, den su pechoe él tabata sinti un hincamentoe violento; coe frecuencia él tabata perdé roséa, i coe resignación él tabata observa progreso dje enfermedad. Si no tabata pa su jioe Erika chikita, él, conociendo e poca esperanzá di vida koe tabata kedéle, lo él a deseá coe alegría e momento di reuniéle coe su esposo. Morto no tabatin nada di cruel ni di terrible p' éle.

¿Ma kiko lo bira, kiko lo para di su inocente jioe desgraciada? ¿Kendé lo interesá den e infeliz huerfana?

Deseo di más ardiente dje mama enferma tabata di por a caséle, ma Erlka no tabatin diez cincoe anja ainda, di modo koe no tabata ni cos di corda ayi riba. Ma e mama tabata spera di biba mira esai ainda, i coe más razón, pasobra tabata parcéle, koe den Duval, jioe homber di su bisinja, i Erika tabata existi algun afección. Senjor George Duval, tata dje hoben, tabata donjo di algun goelet koe tabata haci viaha di costa den Canal.

Senjor Duval mes tabata dirihi su negocio. Nunca él no a bai lamar. Su jioe Raoul sí tabatin un amor incomparable pa navegacion. Di djéle nan por a bien bisa, koe ta riba lamar él a nacé i sinja hunga. Gustosamente senjor Duval tabata mira e inclinacion ayi den su jioe. Raoul por bira un dia captan di un di su goeletnan. Coe e idea ayi él a mandéle un school di náutica, i na edad di 19 anja e hoben

Trouwens, nog nooit heeft het Zondagswerk zegen aangebracht, en het onderhouden van den dag des Heeren kan, door het herstel van krachten, door het wekken van nieuwen lust en nieuwen moed, ook op stoffelijk gebied niet anders dan de samenleving ten goede komen.

Dat beseffen de wakkere Yankees en van daar dat zij zelf op de bovenmeegedeelde wetsbepalingen ter verzekering der Zondagsrust hebben aangedrongen. Het heele volk eischte door een monsterpetionnement dat de Zondagsrust plechtig door de wetten van den Staat vastgesteld zou worden. In 1887 waren twee millioen handteekeningen verzameld onder een verzoekschrift, hetwelk de invoering der bedoelde wetsbepalingen eischte, en in 1888 waren er reeds zeven millioen. Er is dan ook geen twijfel aan of de wet, waarvan hierboven sprake is, zal met vlag en wimpel worden ingehaald, en zoo zal de Amerikaansche republiek aan menig land, onze Kolonie niet uitgezonderd, het voorbeeld geven van de Zondagsrust en de heiliging van den dag des Heeren.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Wegens de voorstelling van de Vereeniging "Onderling Genoegen," zal de Gouverneur Zondag avond niet ontvangen.

Curaçao den 20 November 1890.

De Adjudant

J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH.

Na een gelukkige reis arriveerden alhier ll. Woensdag met de Prins Maurits de Eerw. Fraters Radulphus en Benignus, die het personeel van het Colegio Santo Tomás zijn komen versterken.

Wij roepen hun een hartelijk: Welkom op Curaçao! toe.

Twee maanden geleden ontvingen wij van St. Eustatius de tijding, dat indien er geen tijdige hulp werd geboden, de nijpende nood aldaar voor de deur stond.

Een maand later roemde de bevolking aldaar ons Gouvernement, dat, kennis genomen hebbende van den toestand, 500 gulden en 40 vaten meel daarheen gezonden had, om in de eerste behoeften te voorzien.

Nu werd dezer dagen aangekondigd, dat het tooneel-gezelschap "Onderling Genoegen" heden en morgenavond een tooneelvoorstelling zal geven, waarvan de opbrengst ten goede zal komen aan de noodlijdenden van St. Eustatius.

De liefhebbers-tooneelisten, manschappen van de *Friso*, verrichten een goed werk.

Wij wenschen hun het beste succès.

NEDERLAND.

— Aan het huis van H. M. de Koningin is als hofdame verbonden mevrouw A. Baronesse Rengers Juckema van Burmania, ter vervanging van Jonkvrouw T. L. H. Van de Poll, die voortaan zal worden toegevoegd aan H. K. H. prinses Wilhelmina.

— H. M. de Koningin schonk *f* 300 aan de *Moed, Beleid* en *Trouw*, die werkzaam is in het belang van de ridders der Militaire Willemsorde, beneden den rang van officier.

— Omtrent de verrichtingen met den ballon in Atjeh verneemt men het volgende:

Op 8 dezer gingen beide heeren te Penditi met den ballon de lucht in; zij bereikten eene hoogte van pl. m. 150 meter en kwamen daarna behouden te dier plaatse weder neer.

Den volgenden dag werd de proef te Lambaroe herhaald; uit die plaats werd nu een granaatkartets op de Atjehsche benting te Tjot Goë afgeschoten. Uit den ballon zagen genoemde heeren het projectiel in de benting uiteenspatten. De ballon werd vervolgens in de richting van Kota-Radja gestuurd. Ter hoogte van de kampong Tandjoeng raakte hij evenwel in de takken van een hoogen boom verward, waardoor hij eene scheur bekwam, waaruit het gas ontsnapte. Persoonlijke ongelukken had dit niet tengevolge, en de ballon werd door eene locomotief teruggevoerd.

Tusschen Lambaroe en Tjot-Goë werd er door de Atjehers op den ballon geschoten, zonder hem te treffen.

Uit Atjeh deelt men aan de *Sum Crt.* mede: De luitenant Brunt, die op den 13en van de vorige maand met tien man uit Lamreng op veldontdekking uitging, stuitte op een bende van p. m. honderd gewapende Atjehers, die zich in de alangalang verborgen hield. Er ontstond een hevig vuurgevecht tusschen de onzen en de Atjehers, bij welke gelegenheid die officier een kogel in den schouder en een Europeesche sergeant een gelijk projectiel in het been bekwam.

Ten gevolge van de overmacht van den vijand waren de onzen verplicht, al vurende te retireeren, hetgeen zonder verdere verliezen geschiedde. In het hospitaal te Rota Radja verpleegd, zijn de beide gekwetsten thans herstellende. Luitenant Brunt kan nu reeds uit wandelen gaan.

—Het *Dagblad voor Nederland* is uit zijn humeur. Het heeft, niet zonder waardeering gezien, wat er in Katholieke kamp met name door Katholieke priesters is gedaan ter bestrijding van het socialisme. Daarbij heeft het overwogen, wat er door talentvolle professoren had kunnen verricht worden, maar verzuimd is. En zoo werd de volgende bittere, schoon niet onrechtmatige ontboezeming geboren:

„ Wij, protestanten, met onze vier protestantsche en schier geheel door liberalen bezette hoogescholen; wij die van der jeugd af geleerd hebben, dat wij tot een zeer verlichte, bij uitstek degelijke natie behooren, vormen voor verreweg 't allergrootste gedeelte der conservatieve club, die nu reeds zoo ten achter is geraakt, dat zij katholieke bisschoppen op het Luiker congres voor radicalen moet uitschelden.

Welk professor, welk predikant, welk jurist, welk staatsman ten onzent heeft ooit iets gesproken, dat op de taal van Manning gelijkt? Geheel het protestantsche „ liberalisme " is ten opzichte van de sociale quæstie zoo doof als een pot, men moet zeggen zoo dood als een pier. De „ hooggeleerden " zitten maar te studeeren, en staan te doceeren, of liggen te philosofeeren .... precies alsof onze lieve Heer hen belast had met een sinecure in het paradijs, in plaats van in deze wereld van zweet, bloed en tranen hun een taak op te dragen in het belang van millioenen bij millioenen, die wanhopig door den strijd om het bestaan haken naar het oogenblik van verademing. Zij hebben het een voor een veel te druk met hunne liefhebberij-studie en liefhebberij-politiek om als een katholiek kardinaal of een katholiek bisschop ook ernstig hun aandacht te kunnen wijden aan het levenslot der duizenden, wien een liberale, dat is in menig opzicht egoïstische inrichting der maatschappij, brood, rust en genot, i. a. w. een menschwaardig bestaan ontzegt. Onze universiteitsmannen, zoo door en door wetenschappelijk vrijzinnig, dat zij heusch niet kunnen begrijpen, hoe een verstandig mensch zoo stompzinnig kan wezen, om Roomsch te zijn of te blijven, trekken het kringetje hunner waarneming zóó eng of zijn zóó zwak van gezicht, dat zij schier niets bespeuren van al die dreigende kolken en stroomen, waarvoor de katholieke geestelijkheid terecht de middelen ter bezwering zoekt. Niet de menschheid, alleen de " geleerdheid " gaat onzen liberalen hoogleeraren aan."

BUITENLAND.

Rome.— Van hieruit wordt gemeld, dat Mgr. Macedo Costa, na meermalen in audientie ontvangen te zijn, van Z. H. den Paus afscheid genomen en zich naar Brazilië heeft begeven, om zijn zetel als Senator in te nemen, waarop hij door de jongste keuze verheven is.

Uit deze keuze blijkt hoe belachelijk, meer nog dan leugenachtig de berichten van verschillende liberale bladen klinken, die met grooten ophef en kwalijk verborgen genoegen de onverkiesbaarheid der geestelijken verkondigen.

Italie.—Aan de *Figaro* wordt uit Lodi gemeld, dat de onderprefect, onder voorwendsel dat het daar vergaderde Katholiekencongres eene openbare bijeenkomst is, den commissaris van politie met manschappen er heen gezonden heeft. De voorzitter van het congres protesteerde, zond de politie beambten weg en sloot de deuren der kerk, waar het congres vergaderd is.

— De grootmeester der Italiaansche vrijmetselarij Lemmi heeft een circulaire aan de loges gezonden, waarin dezen wordt voorgeschreven, met alle middelen te werken aan de zegepraal dier candidaten, waarvan naar de namen binnenkort door het Groot-Oosten zullen worden bekend gemaakt. Deze candidaturen zullen door de regeering gesteund worden. Het mag niet meer gebeuren, schrijft Lemmi, dat de vrijmetselarij in het parlement zoo wordt aangevallen, als in de laatste zitting is geschied, daar anders de voorgenomen hervormingen zouden gevaar loopen.

De verzending dezer circulaire is door een niet-maçonniek Kamerlid, die door deze manoeuvre zijn zetel zal verliezen, in de *Civitadino di Brescia* bekend gemaakt.

Duitschland. — Te Dortmund en te Dusseldorf zijn talrijke bezochte vergaderingen van Katholieken gehouden tot aansluiting bij het petionnement om de terugroeping der Jesuieten en aanverwante congregatiën In eerstgenoemde stad, waar ruim 2500 personen, onder presidium van den gewezen mijn-assessor Filmann, in de groote zaal van Kuhn vergaderd waren, haalde Dr. Bickhoff, die als eerste spreker optrad, een reeks van onverdachte getuigen aan ter gunste van de Jesuieten, zooals de protestantsche schrijver Burkhardt, Keizerin Katharina II, de czaren Paul I en Alexander I, Frederik II van Pruisen, Ferdinand VII van Spanje, Talleyrand en Montalembert, zelfs prins Bismarck welke laatste indertijd verklaard heeft, dat hij de Jesuieten boven de vrijmetselaars verkoos! Na hem sprak de proost Lösers, die evenals de vorige redenaar levendige instemming vond.

Te Dusseldorf spraken de heeren Kiesel, Krusemann, Liekholt en Biesenbach, en dáár, zoowel als te Dortmund, werden maatregelen genomen voor het inzamelen van handteekeningen op de Keulsche petitie. Ook te Paderborn zal eerstdaags een soortgelijke vergadering gehouden worden. Ook hielden de besturen der Katholieke vereenigingen aldaar reeds een voorbereidende bijeenkomst.

— Het hoofdorgaan van het socialisme; het „ Berliner Volksblatt", komt er rond voor uit, dat zijne partij niet weet, hoe de toekomstige socialistische staat er zou uitzien. Het zegt namelijk:

„ Wat de naïeve vraag naar do bijzonderheden van den toekomstigen socialistenstaat betreft, daarop is het spreekwoord toepasselijk: een gek kan meer vragen dan waarop tien verstandige mannen kunnen antwoorden. Het moet een gek zijn, die zoo iets vraagt. Een gek of een ergе weetniet. Even goed zou men van ons kunnen verlangen, te voorspellen welk weder wij tijdens dien staat zullen hebben. Hoe het gaan zal, welnu, dat weten we niet, omdat het afhangt van voorwaarden, omstandigheden, waaronder de verandering wordt volbracht. Hebben wij echter eenmaal den klink der wetgeving in de hand, dan zullen wij onzen tegenstanders spoedig doen zien hoe het moet gaan. Zeker zullen we dan niet zoo radeloos staan, als onze tegenstanders, die ofschoon zij alle materieele macht hebben, toch voor de eenvoudigste sociale vraagstukken zoo verbaasd en verbluft staan te kijken als eene koe voor eene nieuwe staldeur."

Op bedoelde vergadering, die ook door verscheidene mannelijke leden der socialisten partij werd bijgewoond gaf de van het socialisten-congres te Halle teruggekeerde vertegenwoordigster verslag van hare werkzaamheid en deelde o. a. onder groot gejubel mede, dat te Halle een gedelegeerde uit Amsterdam was geweest, die in last had namens „ de Nederlandsche vrouwen de nieuwe socialistische vrouwenvereeniging van Berlijn te vragen: of niet een algemeen internationaal vrouwenverbond gevormd moest worden. In de opdracht dier Nederlandsche vrouwen wordt o. a. gezegd: „ wij willen volstrekt niet, zooals de mannen gelooven (?) bijzondere voorrechten hebben, maar slechts algemeen menschelijke rechten. Ie-

---

a presenta su examen pa stuurman

Na e tempoe ayi Erika tabata ainda masjá muchá pa abriga un sentimientoe serio. Su mama tabata mira más ayá, él a ripara e afeccion koe a coeminsa nacé den corazón dje dos hóbennan, él tabata spera, él tabata deseá mara Dios por a doena tempoe hala pa su boela, afin koe e momentoe yega pa su jioe haya den Duval un protector legítimo.

Si, tempoe tin hala, ma segun el tabata boela pa Erika chikita, asina tambe él tabata boela pa e mama. Tempoe a yega, koe ya su debilidad no tabata permitiéle di abandoná su cama; tempoe a yega koe él tabata anhelandoe yegada di su unicoe roeman, pa él entregá toer su asunto den su manoe, ya koe Erika, pa motiboe di su poca edad, no por a toema tantoe encargo riba su curpa.

I. Olaf Jurgensen a yega. Senjora Kervegijn no kier a larga su jioe sabi nada nada di su intención, conociendo e aversión dje sobrina pa e oom; i ta p' esai él kier a spera te ora toer asunto tabata arreglá pa él poné toer cos na conocementoe dje jioe koe, di buena ó di mala voluntad, mester a sometéle anto na e disposicionnan toemá.

I Erika chikita a sometéle tambe, ¿ma di ki modi? Ora su mama a participéle koe su oom por yega toer momento i koe lo él bira su tutor te dia él haya un protector legítimo según afección di su corazón, e jioe a keda mira e mama fihamente manera él no a comprende lo ke él a caba di tende. D' ayi él a grita yora amargamente, diciendo.

—¿ "Protehé mi? ¿ El, e matadó di mi tata?"

Senjora Kervegijn a kere koe ya tal cordamentoe di tempoe pasá no tabata preocupá su jioe más. El a spera koe apesar dje aversión, Erika mester a comprende perfectamente koe no tabata existi ni di más mínima prueba pa por a comproba e sospecha terrible contra Olaf Jurgensen.

Duranti toer e anjanan koe a pasa, Erika tampoco no a papiá nada más ayi riba, i su profundo silencio riba e tal materia a haci Senjora Kervegijn soponé, koe su jioe no tabata corda tal locura. Senjora Kervegijn tabata stima Erika apasionadamente. Erika no tabata solamente su jioe, ma també e único vínculo di amor di su esposo; den fisonomía dje jioe e mama tabatin un retrato fiel, aunké más suave i más pensativo di él, koe él a stima desde su más tierna hubentud. ¡ Nada di particular anto, si apenas Erika a experimentá severidad di educación, nada di stranjo koe él no a sinja lo ke yama concesión ni moderación di su exigigencia, si acaso di buena gana nan no kier a cumpli su deseo. Esai a haci él adquiri mucha fuerza di voluntad; ma pa su mayor fortuna él tabata posedé un alma extraordinariamente piadosa.

Su mama, conociendo pa experiencia frialdad di protestantismo, a coeminsa inculcá desdi temprán espíritu di religiosidad den su corazón, i ta na e gran virtud Erika tin gradici, koe á lo menos él no a ehercé firmeza de su voluntad den lo ke tabata maloe.

Un hende sô por a dominá voluntad dje muchá muhé. Raoul Duval. E moza tabata haci bida dje hoben masjá amarga. Erika tabatin capricho, i segun su kier, Raoul mester a boela aki, salta ayá, haci es aki, larga es ayá; i si él rabia ó nengá di haci, lo ke él a mandéle, anto Erika tabata grita hari i con toer Raoul mester a cumpli su kier.

Ma esai tabatin un ciertoe limite, i ora ayi cos tabata troca hustamente lo contrario. Si ta cos Raoul papiéle coe calma i seriedad, anto Erika tabata semper dispuesta pa haci gusto di su amigoe.

El ta continua.

dere vrouw heeft er belang bij, dat het particulier eigendom verdwijne; want thans is de vrouw zelf nog particulier eigendom van den man!" Stormachtige toejuichingen volgden op deze mededeeling. De vergadering besloot te antwoorden, dat de Duitsche wetten alsnog de aansluiting aan een dergelijk internationalen vrouwenbond verbieden, maar algemeene vriendschappelijke betrekkingen desniettemin mogelijk zijn.

— Bij de rechtbank van gezworenen te Beuthen, in de Pruisische Provincie Silezië, wordt binnenkort een openbaar proces gevoerd, waartoe de grootste aldaar verkrijgbare zaal is gehuurd, omdat de rechtszaal reeds voor een aantal beschuldigden en getuigen veel te klein is. Nu zal men misschien meenen dat het eene hoogst gewichtige zaak betreft. Dit is het echter niet. Een soldaat, met verlof uit zijne garnizoensplaats overgekomen, was, ingevolge het reglement voor verlofgangers, in uniform naar het raadhuis gegaan, om zich aan te geven. Bij hem was een kameraad, dien hij op straat had ontmoet. De hoofdambtenaar ten raadhuize had toen gezegd, dat men, voor hem verschijnende, den hoed of pet behoorde af te nemen. De soldaat aarzelde eerst, maar deed het toch. Toen hij, nadat de formaliteit der aangifte was afgeloopen, weer op straat kwam, had zijn kameraad hem gezegd, dat de hoofdambtenaar het recht niet had gehad om zoo iets te eischen van een soldaat, die in uniform en met de sabel verschijnt. Daarop was hij, naar den hoofdambtenaar teruggegaan en had hem daarover aangesproken, met het gevolg dat hij door een gendarme bij den arm werd genomen en de deur uitgezet. Dit had aanleiding gegeven tot een oploop en getier, waarbij zeven gendarmes, die de menigte poogden te doen uiteengaan, teruggedreven en in hun lokaal belegerd werden, terwijl er tevens door het werpen van steenen eenige beschadiging aan het gebouw werd toegebracht. Zóó is de zaak. Doch nu moeten er in het openbaar proces worden verhoord ruim honderd beschuldigden (waarvan er 60 in preventieve hechtenis zitten) en bijna 500 getuigen. Waarlijk voor rechters en gezworenen geene kleinigheid!

Frankrijk.—De *Croix* verhaalt het volgende, dat voorviel op een bureau van weldadigheid te Parijs:

— Vrouw, gij hebt eenen zoon van 22 jaren gehad, die voor vier jaren in Tonkin gesneuveld is?

— Helaas, ja, mijnheer!

— En ik hoor, dat gij een bedrag van 1 fr. 50 hebt bijeenverzameld, om eene Mis te laten lezen voor wat gij de ziel van uwen zoon noemt.

— Maar, mijnheer, iedereen is toch vrij.....

—'t Is goed; als gij geld weet te krijgen, om het aan de pastoors te geven, dan hebt gij het ook wel om van te leven; gij ontvangt voortaan maar de helft van vroeger.

En zoo gebeurde het ook.—Hoe edelmoedig is toch de officieële liefdadigheid!

— Op den 2n October jl. wandelde de recidivist Victor Recq in de rue Castiglione te Parijs, toen hij twee politieagenten, die voorbij kwamen, aldus aansprak: "Gij schijnt niets te doen te hebben, welnu ik zal je werk verschaffen."

Dit zeggende, nam hij een steen uit zijn zak en wierp daarmede een spiegelruit bij een boekhandelaar in. De ruit die drie meters hoog en twee meters breed was, vloog in stukken en scherven.

Zich daarop tot de agenten wendende, sprak hij: "Ik deed dit om in hechtenis genomen te worden."

Recq is voor de kamer van correctioneele politie verschenen. Op de vraag van den president waarom hij de ruit ingeworpen had, antwoordde hij, dit gedaan te hebben om gearresteerd en naar Nieuw-Caledonië gezonden te worden.

"Het is veel beter daar, dan hier zonder een cent op zak door de straten te wandelen," voegde hij er bij.

Toen de president de opmerking maakte dat men hem voor het gepleegde feit niet naar Nieuw-Caledonie kon zenden, sprak de recidivist: "Als dit zoo is, zal ik een andermaal het zoo aanleggen dat ik mijn wensch vervuld zie. Ik weet wat mij te doen staat. In afwachting roep ik: "Leve Nieuw-Caledonie!"

Victor Recq werd tot één maand gevangenisstraf veroordeeld.

— Te Parijs hadden dinsdag 21 Oct. niet minder dan 11 zelfmoorden plaats. Vroeger, zegt de Parijsche correspondent van *Daily News*, was de zelfmoord in Frankrijk, evenals in Japan, eene soort privilege van de aristocratische kringen. Thans zijn ook de zelfmoord en het duel gedemocratiseerd. Een Fransch blad dringt op een anti-zelfmoord-wet aan, waarbij o: a. de bezittingen van een zelfmoordenaar zouden worden verbeurd verklaard.

— Kleptomanie (steelzucht) is dezer dagen door de rechtbank te Parijs voor een niet strafbare eigenschap verklaard. Een dame, de vrouw van een ambtenaar aan het Ministerie van Oorlog, die betrapt was op zakkenrollen en die, naar haar zeggen, "van tijd tot tijd als door een hoogere macht onweerstaanbaar tot stelen wordt gedreven", werd ingevolge het advies van een gerechtelijk geneeskundige, als lijdende aan kleptomanie, niet toerekenbaar verklaard en vrijgesproken.

Belgie.— Bij het heropenen der lessen aan de vrije universiteit, toen de Israëliet Philipson, voorzitter der faculteit der wijsbegeerte en letteren, tot rector voor het volgende jaar gekozen was, en het woord nam, om de gebruikelijke redevoering te houden, werd uit het auditorium een geroep van „weg met de joden!" aangeheven, zóó aanhoudend, dat de burgemeester Buls de tusschenkomst der politie moest inroepen. De studenten boden toen heftigen tegenstand. Sommigen werden naar het bureau gebracht, maar weder vrijgelaten.

Engeland. — Groote sensatie ontstond, toen vrijdag bekend werd, dat van de 12 beklaagden in het staatsproces van Tipperary, de voornaamste, namenlijk de parlementsleden Dillon en O'Brien, ontbraken. Het openbaar ministerie eischte onmiddelijk in-beslag-neming van den gestelden borgtocht van 2000 pd. st. voor beiden, benevens de uitvaardiging van bevelen tot hunne aanhouding, nadat gebleken was, dat beiden voortvluchtig waren. Aan deze beide eischen werd voldaan. Het blijkt, dat de twee Iersche afgevaardigden profiteerden van eene verdaging der terechtzittingen, om woensdag viâ Waterford aan boord te gaan van de Hâvre-stoomboot naar New York, zonder door detectives te worden achtervolgd. Het orgaan der nationalisten, de *Star*, juicht over den flater der regeering, zeggende dat de nationale liga den in beslag genomen borgtocht wel zal terugbetalen.

De Ieren zijn recht in hun schik met de poets, die de parlementsleden Dillon en William O'Brien den minister Balfour gespeeld hebben door aan de strenge waakzaamheid der politie te ontsnappen en hun propagandareis naar Amerika door te zetten, in spijt van alle pogingen der Regeering om die te beletten. Vooral zij die in de geheimen der ontsnapping waren ingewijd, hebben zich dagen lang verkneukeld in de opzettelijk verspreide valsche berichten, waardoor ook de sluwste detectives het spoor moesten bijster worden. Terwijl men de vluchtelingen reeds halverwege New-York waande, dobberden zij nog steeds in het Kanaal met een jacht, dat wel zeevaardig kon geacht worden, doch onvoldoende bemand was. Dat dobberen duurde ook een geheele week, zoodat de ingewijden ernstig ongerust begonnen te worden. Des te grooter was hun vreugde, toen de tijding kwam, dat het jacht *St. Patrick* met O'Brien, Dillon en hun vriend John Clancy te Cherbourg was aangekomen. Het Iersche parlementslid Kenny kreeg te Londen de eerste depêche en seinde op zijn beurt onmiddelijk aan collega Healy te Tipperary, waar het nieuws als een vuurtje zich verspreidde.

De ontsnapping was geen gemakkelijke taak geweest, want toen de terechtzitting te Tipperary op 6 October wegens de ernstige ziekte van den getuige O'Mahony tot Vrijdag 6 October verdaagd was, verloren de geheime politieagenten de beide beschuldigden O'Brien en Dillon geen oogenblik uit het oog en volgden hen letterlijk als hun schaduw, want de Regeering, die tot elken prijs hun Amerikaansche propagandareis wilde verhinderen, vreesde terecht, dat zij ondanks de cautiestellingen van £ 2000 zouden trachten scheep te gaan. Reeds den 6n bevonden zij zich te Dublin op eene Nationalistische *meeting*, en van dáár begaven zij zich, steeds gevolgd door hun „schaduwen," naar het aan de zeekust gelegen landhuis van een collega, waar zij den avond doorbrachten en omstreeks middernacht in een verscholen hoekje van den tuin stil aan boord gingen van een jacht dat door den eigenaar zelf met slechts twee mannen bestuurd werd, en behalve hen, niemand verder aan boord had dan vriend Clancy, die met het vaarwater in het Kanaal bekend was en dus, als ware 't, moest dienen als loods. Terwijl de „schaduwen" nog steeds op post stonden, waren Dillon en O'Brien reeds midden in het Kanaal van St. George. En zij wachten zich wel, ergens een Britsche haven aan te doen, want allerwegen werd natuurlijk last gegeven hen aan te houden. Van Cherbourg begaven zij zich eergisteren dadelijk naar Parijs, waar mevrouw O'Brien zich gisteren bij hen voegde om de reis te vervolgen naar Amerika, waarheen zij volgens de laatste tijdingen reeds vertrokken zouden zijn.

Oostenrijk. — Aartshertog Sigismund Leopold, een verwijderd bloedverwant van den keizer van Oostenrijk, die teruggetrokken leeft op zijn kasteel bij Schrems is, met zijne naaste omgeving, dezer dagen na het gebruik van een maaltijd ernstig ziek geworden, en zijn kamerheer kolonel de Vaux verkeert zelfs nog in levensgevaar. Het chemisch onderzoek zou naar het heet, geleid hebben tot het vinden van rattekruit in het overgebleven eten, terwijl van andere zijde gezegd wordt dat kopergroen oorzaak der vergiftiging zou zijn. Volgens het eerstbedoelde bericht zou de schuldige een kok zijn, die uit naijver den chef van het keuken-departement benadeelen wilde.

— Bij den landdag van Beneden-Oostenrijk is een voorstel ingekomen van Schöffel, tot hervorming der armen-verzorging, en strekkende o. a., om de gelden daartoe vereischt, voor een gedeelte te doen opbrengen door eene hooge belasting op artikelen van weelde. Alle luxe-dieren worden belast: honden met f 5, katten—als het niet bewezen is, dat zij voor het vangen van muizen gehouden worden—zangvogeltjes. eekhorentjes en dergelijke met f 2, uitheemsche dieren, als: papegaaien, apen, angorakatten, enz., f 25 per jaar. Voorts alle luxe-rijtuigen met f 25, elk rijtuig meer f 50; piano's of vogels, als zij niet voor broodwinning dienen, met f 20 per jaar.

Amerika.— In de Katholieke kerk der Polen te Chicago vatten Zondag gedurende den H. Dienst de altaar-gordijnen vuur, zoodat eene hevige paniek onstond. Er waren omstreeks 1500 personen in de kerk; alles vluchtte dooreen, stoelen werden omvergeworpen, kinderen geraakten onder den voet, zoodat twintig van dezen min of meer gewond werden.

—Onlangs werd de bevolking van New-York van regeeringswege geteld. De uitkomst was echter niet naar den zin van de inwoners; men beweerde, dat er veel meer menschen moesten wonen. Het gemeentebestuur heeft nu ook eene telling gelast, en daaruit bleek, dat de regeeringsambtenaren niet minder dan 150,000 personen over het hoofd hadden gezien. De geheele bevolking bedraagt 1,650,000 hoofden. De geheele bevolking der Vereenigde Staten wordt op ruim 63 millioen geschat.

Rusland. — De Czaar heeft den Vorst van Montenegro een oorlogsschip geschonken, dat binnen kort in de haven van Antivari zal aankomen. Dit strijdt tegen het Berlijnsche tractaat, volgens hetwelk Montenegro geene oorlogsschepen mag bezitten, geene oorlogsvlag voeren en geen oorlogsschip, ook geen vreemde, in zijne wateren mag toelaten.

— Gedurende de jongste legeroefeningen in Volhynië, is de grootvorst Nicolaas, oom van den Czaar en opperbevelhebber van het Russische leger gedurende den veldtocht in Turkije in 1877, plotseling krankzinnig geworden. De lijder, wiens verstandsverbijstering door de geneesheeren voor onherstelbaar gehouden wordt, is op een landgoed van generaal Martinoff gebracht. De Czaar is door dit ongeluk diep getroffen. Aan de bladen werd het strengste stilzwijgen opgelegd.

— Zekere Baron Noldi, die tot een der aanzienlijkste familiën van Koerland behoort, wordt beschuldigd zich door valschheid in geschrifte meer dan 2,000,000 roebels te hebben toegeëigend. De echtgenoote van den daarvoor gedaagde heeft zich aan de voeten der Russische keizerin geworpen om vergiffenis af te smeeken, doch vergeefs. Meer dan 300 getuigen zijn gedagvaard en men zegt dat hooge personen uit de omgeving van den czaar bij de zaak betrokken zijn. Vermoedelijk zullen nog meer personen in hechtenis worden genomen.

Afrika. — De Engelschen zijn aan de Oostkust in oorlog met de kolonie Witu, hun tegen inwisseling van Helgoland door de Duitschers afgestaan. De Sultan dier kuststreek heeft nl. hardnekkig geweigerd, voldoening te geven voor den door zijne onderdanen op Kunzel en vier andere Duitschers gepleegden moord. Het sultanaat is thans in staat van beleg verklaard, en eene expeditie wordt ter tuchtiging uitgezonden.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 14 di Noviembre.

Paris.— Policia a stroba Laguerre i Deroulede di bai na duel, ma rumor ta corre koe semper nan lo bringá.

Courant *Le Matin* ta bisa koe, apesar di subimentoe di prijs di koper, e accionistanan di sociedad di metalnan no a recibi ningún dividendo.

Londres.— Tin nobo recibi aki, koe e boto torpedo *Serpent* a perde riba costa di Spanja i koe di 276 persona, entre homber i muhé, koe tabatin abordo, solamente tres a scapa.

Proceso dje conspiradornan irlandés a pasa di tribunal di stad Tipperary na e di Cloumel.

Sr Smith, hefe di gobierno, a dirihi un circular na e miembronan di Parlamento koe ta apoyá política di gobiernoe, suplicando nan di asisti na habrimentoe di Parlamento.

Un candela a destrui cuartel di guardia Wellington: dos mucha a moeri kimá.

Madrid. — Gobierno a manda orden pa Peral, pa él entrega *Le Peral*, e barcoe camnado bao di agua. E orden ayí a motivá grandi admiración na Spanja.

New-York. — Revolucionarionan bao di mando di gen: Sanchez a gana victoria na Honduras.

The North River bank a suspende pagoe pa motiboe di dos bancarota na Bolsa.

Dia 16 Nov.

Paris. — Courant *Le Temps* ta sigura koe banki di Francia a caba di manda banki di Inglaterra un suma di 75 miljón franc na oro: como por cientoe di interes no a subi, esai a haci un impresion favorable na Londres.

Laguerre i Deroulède a bringa ayera. Dos bê tiroe di Laguerre a pasa voorbij. Deroulède a descargá su pistol den laria. Dj' ayi nan a reconcilia coe otro, ma nan a ser arrestá na Charleroi.

Londres.— Negocionan a bolbe obtené nan calma; valornan público ta mantené prijs firme; masjá suma di oro recibi i lo ke ta sperá a bin reglá asunto.

Un courant ta publica un carta di Paris, doenandoe siguranza koe Sarah Bernhardt ta dispuesta di bringa e mes na duel, si ta cos su jioe

Mauricio sali herida den e desafío nobo coe un otro periodista.

Madrid.—Den su último reunion, ministerio a ocupéle coe e divisionnan electoral nobo pa isla di Cuba. Según e divisionnan ayí, Cuba lo manda na Cortes 32 diputado na lugar di 24.

New-York.—Situación económica di mercado ta masjá firme; fo dj' ayera toer valor público a subi i negocio a toema un curso favorable; debe dje banki "*North River*" ta monta un miljón di dollars.

Dia 18 Nov.

Paris.— E comisión nombrá pa studiá e cuestión di obreronan, a resolvé di recibí i di discutí e rapport dje asociacionnan obrera tocanti e horanan di trabao pa dia.

La Reina regenta a saca un decreto pa forma Cámaranan agrícola na Spanja.

Washington.— Día sabra pasá, e ministro nobo spanjó a presentá president Harrison su credencialnan.

Habana.—Como gobierno di Madrid a decretá koe cada corporación di isla di Cuba, koe ta interesá den e tratadonan comercial coe Estados Unidós, nombrá un delegado, Cámara di Habana a nombrá pa su delegado Sr Alvares, president di Cámara; diputado Partuondo lo ta pa Santiago; Celorio pa Unión di trabado di sigá i Senador Ortiz pa círculo di hacendadonen. Toer e delegadonan mester ta na Madrid na principio di Diciembre.

Paris.— Nan a poné Derouléde i Laguerre na libertad.

Mr de Freycinet i Cardenal Lavigerie a presentá nan pa candidato como miembro di Academia francesa.

Según noticianan recibí di Tonquin, pirátanan a atacá troepa frances i a resultá masjá hopi heridá.

Londres.— Tocanti nobo di perdemente dje boto torpedo *Serpent*, nan ta bisa koe él a pega dia 10 anochi duranti un mal tempoe pisá: solamente cuater homber a scapa.

Madrid.—Sagasta a bolbe Madrid, i su partidarionan a recibiéle coe muchoe entusiasmo. La Reina regenta a haciéle su compliment, i esai a agrada conservadornan muchoe.

New-York. — Banki di firma *Robertson Smith* ta na kibra, pasobra tabatin abuso cometé pa medio di firma falsoe.

Noticia di triunfo di general Sanchez na Honduras ta falsoe: por fin troepa di gobierno a derrota e revolucionarionan. General Sanchez a caí prisionero i president Bogran a larga fusiléle.

Dia 20 Nov:

Paris.— E ingeniero francés Renault ta na favor di un puente riba canal di la Mancha.

Nobo di San Petersburgo ta bisa, koe tin tres nihilista condená na morto.

E comisión di tarifanan ta manda pa halza derechi di importación di carni sà di 22 na 27 franc.

Londres.— Nan ta sigurá koe e bankinan koe ta na relación coe e firma Baring Brothers, a comprometé nan di garantizá pagamentoe ni 15 miljón di libra esterlina di letranan aceptá pa e firma.

Bankinan koe no ta den Londres ta sacando grandi cantidad di placa fó dje stad ayí, i esai ta motiboe koe tin masjá pidimentoe di placa na banki di Inglaterra.

Dos remesa, cada un di un miljón libra esterlina, a yega fo di Paris; e di tres remesa no a yega ainda.

Courantnan inglés ta elohiá proceder di banki di Francia pa e pronta remesa di oro hací na banki di Inglaterra.

Madrid.— E atákenan di courantnan liberal hací na ministro, pasobra miembronan di Cortes no tabata convocá pa un tenida a causá grandi sensación.

Ayera.

Paris. — Ayera miembro Laur a puntra Gobierno, den Cámara di Diputado, ki medida tin toemá pa impedí sacamentoe di oro fo di Banki di Francia pa manda otro tera. Na consecuencia di un *scène* (escándalo) ocasioná pa e prehunta ayí, nan a stop Laur di siguí su discurso.

Un dia pa delanti ministro Rouvier a primintí di respondé, ma como e miembro Laur a rechazá e proposición ayí, gobierno no kier a doena explicación awor. P'esai e cuestión a keda pa te aki un luna.

Londres. — Ministro di guerra Stanhope a ofrece un recompensa di 100 libra esterlina pa cada informe koe por sirbi pa descubrí e complot pa horta e lista di prehuntanan fihá, koe mester ta hací na candidatonan pa un colocación den ehército.

Capitán O' shea a haya un sentencia pa él por divorciá; Parnell ta condená di paga toer gastoe.

Tin nobo ta circulá koe tin ainda un banki ta para pa kibra, si ta cos él no haya yudanza.

Balfour a manifestá den un discurso, koe él a contrá verdaderamente grandi miseria na Irlanda, ma koe na realidad no tabatin un solo distrito privá hinteramente di coeminda. Según él no tin otro medio pa mehorá situación dje tera sino di formá mihor labrador i piscadó.

Madrid.—Ayera tabatin den comité central di electornan un debate masjá duroe riba e proposición hací pa Sagasta. Ainda nan no a votá e proposición.

Si gabinete sali derrotá, Canovas lo retirá for di presidencia di ministerio.

Courantnan ministerial ta combati e proposición di studentnan pa celebrá aniversario dje sucesonan koe a sosedé na Universidad na 1880, tempoe Canovas tabata ministro president.

Habana.—E cincoe delegadonan di cámara di comercio i di otro corporación lo tene un reunion, a fin di nan conbiní coe otro tocanti e conducta koe nan tin di observá durante na permanencia na Spanja.

Te Koop

BIJ

RENÉ HELLMUND,

Per S. S. Prins Maurits ontvangen,

Versche zoetemelksche. Friesche en Edammer kazen. Hollandsche beschuitjes, hammen, gerookt vleesch, gember in potjes, stoomzalm, kalfsgehakt, pâté de foiegras, doperwtjes, worteltjes, tuinboontjes, asperges, schorseneeren, gemengd zuur, mosterd zuur, komkommers, olijven, charlotjes, St. Jans uitjes, augurkjes, diverse soorten sigaren, Veeren kussens, beddetijk, gekleurde doeken, gedrukte katoenen stoffen, drills, glas en aardewerk, enz., enz.

Alles à Contant.

Publieke Verkoop.

OP Donderdag den 11n. December 1890, 's namiddags om 12 uur zal vóór 't gebouw van "De Curaçaosche Hypotheekbank" alhier in 't openbaar worden verkocht: het zuidelijk gedeelte van het huis No. 252, gelegen aan de Overzijde dezer haven in het 4e. Wijk, toebehoorende aan Mej: *Victtorina Eusebia.*

De veilcondítiën en koopbrieven liggen ter inzage ten kantore van den notaris den heer J. W. Heldewier Vignon.

Curaçao, den 22n. Nov. 1890.

OPROEPING.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer J. F. Debrot, te Belize Engelsch Honduras den 18den September overleden, worden hierbij verzocht hunne rekeningen in te zenden of het verschuldigde te laten voldoen binnen ééne maand aan een der ondergeteekenden, testamentaire executeuren.

Curaçao den 31 October 1890.

P. DE GORTER.
C. SPROCK Cz.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO

1890.	Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.		Caraca.s		Philadelph	
Vertrekt van NEW YORK....	Oct.	2	Oct.	15	Oct.	25	Nov.	6	Nov.	19	Nov.	29
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	21	Nov.	1	„	12	„	25	Dic.	6
Vertrekt van „	„	9	„	22	„	3	„	13	„	26	„	8
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	23	„	4	„	14	„	27	„	9
Vertrekt van „	„	10	„	23	„	4	„	14	„	27	„	9
Komt aan te LA GUAYRA..	„	11	„	24	„	5	„	15	„	28	„	10
Vertrekt van „	„	17	„	29	„	8	„	21	Dec.	3	„	13
Komt aan te PTO. CABELLO	„	18	„	30	„	9	„	22	„	4	„	14
Vertrekt van „	„	18	„	30	„	10	„	22	„	4	„	15
Komt aan te CURAÇAO	„	19	„	31	„	11	„	23	„	5	„	16
Vertrekt van „	„	21	Nov.	1	„	12	„	25	„	6	„	17
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	22	„	2	„	13	„	26	„	7	„	18
Komt aan te NEW-YORK..	„	28	„	8	„	20	Dec.	2	„	13	„	25

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Oct.	22	Nov.	2	Nov.	13	Nov.	26	Dec.	7	Dic.	18
Komt aan te MARACAIBO....		23		3		14		27		8		19
Vertrekt van „		29		9		22	Dec.	3		14		27
Komt aan te CURAÇAO......		30		10		23		4		15		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd n hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.